

Vaály Iлона, színésznő, sz. 1899 márc. 28.-án, Somogy-Csurgón. (Atyja dr. Venetianer Lajos mint ujjpesti főrabbi halt meg.) Tanítónőnek készült, a zeneakadémiát s titokban Rákosi Szidi zeneiskoláját látogatta. A Colosseumban lépett fel először, Törzs Jenő igazgatása alatt, majd a Scalához szerződött. („Tündérek cselédje” volt az első szerepe.) A „Próbaházasság”, „Fifi”, „Árvácska” ismertté tették nevét; 1923-ban a Blaha Lujza Színház tagja lett, ennek megszüntekor 1925 óta a Király Színház egyik primadonnája. Szerepei: Zouzou (Gyere be, rózsám), Denise (Dé-Dé), Sárka (Árvácska), Kitty (Kitty és Kati), Máthé Bözsi (A pesti lány), Marianne (Szép asszony kocsisa), Koháry Kätthe (A királyné rózsája), Máli (Éjjel az erdön), Líza (Marica grófnő), Eliz (A fekete huszár), Lizike (Régi jó Budapest), Ciprián (A feleségem babája), Souzy (Mersz-e, Mary), Liesel (Repülj, Fecském!) Balogh Zsuzsika (Aranyhattyú), Eliza hgnő (Chopin), Bözsi (A legkisebbik Horváth-lány), Rose-Marie (címszerep), Kitty Brown (Puszipajtás), Patricia (Diákszerelem), stb.

Vachott Imre (vachottfalvi), ügyvéd, író, színműíró, sz. 1820 február 25.-én, Gyöngyösön, ősnemes családból, megh. 1879 febr. 21.-én, Budapesten. Gimnáziumi tanulmányait Gyöngyösön és Eperjesen végezte és 18 éves korában írta a „Zács-nemzetség” c. tört. szomorujátékot, mely azonban szabad szelleme miatt csak 1847-ben került színre, miután a cenzura működése azon időben divatban volt. Legelső 4 felvonásos vígjátékát az „Országgyűlési szállás”-t

1843 okt. 24.-én adták. Tárgyát a pozsonyi országgyűlési életből merítette. Ezt a darabot Egressy Gábor és Szentpétery Zsigmond szereplésével Pozsonyban játszották, Fekete Gábor igazgatása alatt, majd 1861-ben Miklóssy Gyula budai színtársulatánál is színre került. Nevét utóbb „Vahot”-nak írta. Szerkesztette a „Magyar Thália” című zsebkönyvet. Egyéb műve a következő: „Még egy tisztujítás” (nyomtatásban: „Restauráció” cím alatt jelent meg 1843., színre került ez év december 16.-án), „Farsangi iskola”, vígjáték, „Szerencse fia”, vígjáték, „Éljen a honi”, „Találkozás az Orczy kertben”, vígj., „Régiségbuvár”, „Bujdosó magyarok Törökhonban”, Költő és király”, „Öreg és fiatal orvos”, „A falu szépe, vagy egy magyar zsidó család” és egyéb kiváló darabokat írt még. Legismertebb munkája a „Huszárcsiny” c. népszínmű. (1855 máj. 19.). Röpirata: „Még egy szózat a pesti magyar színház ügyében”. — Pest. 1840. Gyöngyösi szülőházát 1879 szept. 28.-án emléktáblával jelölték meg.

Vachott Sándor (vachottfalvi), ügyvéd, jeles lírai költő, a Magy. Tud. Akadémia és a Kisfaludy Társaság tagja, sz. 1818 nov. 17.-én, Gyöngyösön, megh. 1861 ápr. 9.-én, Budán. Iskoláit szülővárosában és Eperjesen járta. 1838-ban Nagyváradon jurátuskodott, 1848-ban Pesten a kormánynál vállalt hivatalt. 1852-ben az Ujépületben raboskodott. Gyöngyösi szülőházát 1879 szept. 28.-án emléktáblával jelölték meg. Színművei: „A szerencse fia”, vj. 1 felv. „Szalárdyház”, szomj. Szakcikkét írt: „A színihatás mint becsmérték” c. alatt a „Természet” 1839. évébe.